

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинцева

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
в присъствието на прокурора Е. М. Р.
като разгледа докладваното от Камен Иванов Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20221000601267 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.327 вр.чл.318 НПК,като настоящото въззивно
разглеждане на делото е второ по ред,образувано по реда на чл.327 вр.чл.318 и сл.НПК.

С оглед процесуалното развитие на наказателното дело и ясното дефиниране предмета
на настоящата въззивна проверка,следва да се подчертае,че пред настоящия въззивен състав
наказателно-правния спор се развива единствено по въззивна жалба вх.№301418/05.04.2021
година на адв.П.Я. от САК,с посочен съдебен адрес,защитник на подсъдимия В. П. К.,с
установена по делото самоличност,допълнена надлежно на 30.06.2021 година,против
присъда №260050/31.03.2021 година на Софийски градски съд,постановена по нохд№
4023/2018 година по описа на съда.

Понастоящем процесуалното развитие на делото сочи следното:

Софийска градска прокуратура е внесла в Софийски градски съд обвинителен акт
против М. Л. Б.,с установена самоличност,за извършени от него престъпления по:

- чл.254а НК,
- чл.219 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК,
- чл.219 ал.4вр.ал.3 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК,
- чл.220 ал.2 вр.ал.1вр.чл.26 ал.1НК и
- чл.203 ал.1 вр.чл.201 НК и

против В. П. К.,с установена самоличност за извършени от него ТРИ отделни престъпления по чл.143 ал.1 НК,като е образувано нощд №4023/2018 година по описа на СГС.

С присъда №260050/31.03.2021 година,постановена по нощд №4023/2018 година по описа на Софийски градски съд,състав на съда е признал подсъдимия М. Л. Б.,с установена самоличност,ЕГН ***** за невинен и по реда на чл.304 НПК го е оправдал по повдигнатите му обвинения.Съдът е отхвърлил изцяло,като неоснователен,предявения граждански иск от „НДК КЦС“ ЕАД против подсъдимия М. Б. за сумата 503757,56 лева,като е отхвърлил изцяло,като неоснователен и предявения от Държавата,чрез Министър на финансите,против подсъдимия Б. граждански иск за сумата 3 431 146,06 лева.

С присъдата съдът е признал подсъдимия В. П. К.,роден на ***** година в гр.***,българин,български гражданин,с висше образование,неосъждан,неженен,управител на „Глобъл Консултинг Груп“ ЕООД,живущ в гр.***,ж.к.,****,бл.***,вх.*,ет.*,ап.**,ЕГН ***** за виновен в това,че на 05.10.2016 година в гр.София чрез заплашване с уволнение е принудил И. С. Б.член на Комисия за провеждане на обществена поръчка за проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на българското председателство на Съвета на ЕС,противно на волята му,при съставяне на Протокол № 2/06.10.2016 година,по отношение показател„техническо предложение“,да занижи оценката на участника в процедурата „Главболгарстрой“ АД и да завиши тази на кандидата „Г. Инженеринг“ ЕООД ,поради което на основание чл.143 ал.1 НК и чл.54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години.

С присъдата съдът е признал подсъдимия В. П. К.,с установена самоличност, ЕГН ***** за виновен в това,че на 05.10.2016 година в гр.София,чрез заплашване с уволнение е принудил Д. И. И.,член на Комисия за провеждане на обществена поръчка за проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на българското председателство на Съвета на ЕС,противно на волята й при съставяне на Протокол №2/06.10.2016 година по отношение показател „техническо предложение“ да занижи оценката на участника в процедурата „Главболгарстрой“АД и да завиши тази на кандидата „Г. Инженеринг“ ЕООД , поради което на основание чл.143 ал.1 НК и чл.54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години.

Съдът,на основание чл.23 ал.1 НК,е определил на подсъдимия В. П. К. общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години,като на основание чл.66 НК е отложил изпълнението на наказанието за срок от 5 /пет/ години,считано от влизане в сила на присъдата.

С присъдата съдът е признал подсъдимия В. П. К.,с установена самоличност, за невинен в това на 05.10.2016 година в гр.София чрез заплашване с уволнение да е принудил А. В. Б.,член на Комисия за провеждане на обществена поръчка за проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на българското председателство на Съвета на ЕС,противно на волята му при съставянето на Протокол № 2/06.10.2016 година по отношение показател „техническо предложение“ да

занижи оценката на участника в процедурата „Главболгарстрой“ АД и да завиши тази на кандидата „Г. Инженеринг“ ЕООД ,поради което на основание чл.304 НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.143 ал.1 НК.

На основание чл.190 ал.1 НПК съдът е постановил сторените по делото разноси да останат в полза на Държавата.

По постъпил въззивен протест,допълнен надлежно от прокурори при СГП и въззивна жалба , допълнена надлежно от защитата на подсъдимия В.К.,е било образувано внохд №883/2021 година по описа на Апелативен съд София.

Във въззивния протест и допълнението към него са изложени подробни оплаквания,свързани с незаконосъобразност на постановления първоинстанционен акт,касателно подсъдимия Б.. Твърди се,че постановената присъда в оправдателната и част по обвиненията за подс.М. Б. е незаконосъобразна и не държи сметка на събраните по делото доказателствени източници.

Сторено е искане за отмяна на присъдата в тази и част и постановяване на нова,с която подс. Б. бъде признат за виновен по повдигнатите му пет отделни обвинения.

В подадената въззивна жалба и допълнението към нея защитата на подсъдимия В.К. намира постановената присъда в осъдителната и част за неправилна и незаконосъобразна.Сторено е оплакване,че е постановена при допуснати съществени процесуални нарушения и при нарушение на материалния закон,доколкото не почива върху коректен анализ и оценка на събрания по делото доказателствен обем.

Конкретните оплаквания във въззивната жалба са развити в няколко насоки:

Оплакванията за допуснати съществени процесуални нарушения са изложени декларативно,без конкретика по повод стореното оплакване.

От друга страна,във връзка с оплакването за изградено вътрешно убеждение по фактите, основано на превратно и неточно тълкуване на гласни доказателствени средства,с последвало нарушаване на материалния закон и приложението на правото,защитата сочи,че първият съд се е предоверил на показанията на св.И. Б. и св.Д. И.,като показанията им са анализирани от съда изолирано от останалия доказателствен обем.

Защитата се оплаква,че решаващият съд е акцентирал на заявеното от тези двама свидетели в хода на съдебното следствие,както и само на онези части от показанията им,дадени на досъдебното производство,които подкрепят обвинението.Анализируют се показанията на св.Б.,депозирани в хода на проведеното ДП,като се сочи,че ако Б. е възприел заплахата за уволнение,то я е възприел като отправена чрез подсъдимия К. от подс.М.Б..Акцентира на знанията на св.Б. за служебното положение,заемано от подсъдимия В.К.-председател на Съвета на директорите на НДК,неразполагащ с възможност да уволни св.Б..Във връзка с това оплакване акцентира заявеното от св.Б. в протокол за разпит от 14.02.2018 година-“Тогава точно каза,че ръководството ще ни уволни,ако не отстраним „Главболгарстрой“,както и на заявеното от него при разпит от 19.07.2017 година.

Акцентираща, че преди подписване на доклада, приключващ процедурата по обществената поръчка, св.Б. е заявил, че не е викан от никой от ръководството на НДК.

В оплакването си, касателно обвинението на В.К., свързано с твърдението за отправена заплаха към св.И., защитата сочи, че заявеното от тази свидетелка на 14.02.2017 година по фактите не е намерило съответен анализ. В подкрепа на защитната теза се акцентира на показания на св.Б., който е присъствал на разговора от 05.10.2016 година в НДК, но не сочи да е възприел отправени заплахи от подсъдимия В.К. нито към него, нито към другите двама членове. Акцентираща, че показанията на свидетелката от 14.12.2017 година не са анализирани въобще от решаващия съд. Намира, че липсват доказателства подсъдимия К. да е осъществил деянието по чл.143 ал.1 НК спрямо св.И..

Оспорва да е налице мотив подсъдимият К. да извърши престъпление против Б. и И., като оспорва възприетото от решаващия съд К. да е действал с пряк умисъл при осъществяване признаците на състава на тези престъпления.

Оспорва, че подсъдимия В.К. не може да бъде субект на престъпление по чл.143 ал.1 НК, доколкото заеманата от него длъжност-председател на Съвета на директорите не му позволява да уволнява служители на НДК.

Сторено е искане за отмяна на присъдата в атакуваната осъдителна част и постановяване на нова, с която подс.В.К. бъде оправдан по повдигнатите му обвинения.

С Решение №63/01.03.2022 година на Апелативен съд София, постановено по внохд №883/2021 година по описа на съда, първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.

По подадена касационна жалба вх.№6228/22.03.2022 година, с изложени оплаквания против постановеното въззивно решение в осъдителната част за подс.К., във ВКС на РБ е образувано к.н.д.№557/2022 година по описа на съда.

С Решение №50177/16.11.2022 година, постановено по цитираното касационно наказателно дело съдът е отменил въззивно Решение №63/01.03.2022 година на Апелативен съд София, постановено по внохд №883/2021 година по описа на съда, в обжалваната част и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В касационното съдебно решение ВКС на РБ е приел, че при отсъствие на касационен протест оправдателната присъда за подсъдимия Б. е влязла в законна сила на 01.03.2022 година, като считано от тази дата е влязло в сила и оправдаването на подс.К. по обвинението за извършено престъпление по чл.143, ал.1 НК спрямо А. Б. Изрично в мотивите си касационната съдебна инстанция е заявила, че „.....в тази част въззивното решение не е предмет накасационна проверка“.

Касационният съдебен състав се е произнесъл по сторено възражение на защитата на подс. К. за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в разглеждането на делото от Софийски градски съд като първа инстанция за обвинения, които не са му подсъдни, като е приел, че е неоснователно. Изложил е съображенията си.

Касационната съдебна инстанция се е произнесла и по възражения на защитата на

подс.К.,свързани с оплакване за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по повод начина на анализ и,„кредитирането на определени гласни доказателства, предопределени от игнорирането на едни и фаворизирането на други“,като е прието,че първият въззивен съд,в съответствие с изискванията на чл.339 ал.2 НПК е изложил съображения за липса на такива процесуални нарушения,които от своя страна са споделени изцяло от касационната инстанция. Изрично е посочено,че „Не са налице основания да се счете,че доказателствената дейност на първоинстанционния съд,възприета и от контролираната инстанция,е базирана на незаконосъобразно събрани източници,както и че същите са били превратно анализирани.Изложени са убедителни съображения поради какви обстоятелства е възприето за достоверно заявеното от двамата пострадали /л.75-79 от мотиви към присъда/.Техните показания не са вътрешно противоречиви,както се твърди в жалбата.Те са съпоставени не само по между им,но с показанията най-вече на св.Б. и св.Й.,поради което не може да се споделят възраженията на защитата за допуснато нарушение на процесуалните правила при събирането,оценката и анализа на доказателствата по делото“.

В мотивите на касационното съдебно решение,поставени в основата на дадените задължителни указания по реда на чл.354 НПК към настоящата съдебна инстанция,ясно е посочено,че законосъобразно "...предходните инстанции еднозначно са приели,че при условията на идеална съвкупност,на инкриминираната дата,в кабинета на К.,като председател на съвета на директорите на „НДК КЦС“ ЕАД,по време на разговор с присъстващите А. Б.,И. Б. и Д. И.,подсъдимият едновременно е заплашил последните двама с уволнение,ако при окончателното съставяне на протокол №2/06.10.2016 година откажат да завишат оценката в раздел „Техническо предложение“ на „Г. Инженеринг“ЕООД и да понижат тази на „Главболгарстрой“ АД.Упражненото спрямо двамата свидетели психическо въздействие довело и до обективния съставомерен резултат,а именно-изпълнението,противно на действителната им воля, на устното разпореждане на К.,което според предходните инстанции кореспондира с механизма на престъплението по чл.143 ал.1 НК“.

Отново в мотивите на касационното съдебно решение,при анализ същността на принудата, съдебния състав е посочил,че „Под заплашване,съобразно разпоредбата на чл.198 ал.2 НК,следва да се разбира застрашаване с такова непосредствено деяние,което излага на тежка опасност живота ,здравето,честта или имота на застрашения или на друго някое присъстващо лице,без да е необходимо да бъде установено,че деецът има обективна възможност да осъществи заплашването, а е достатъчно да бъде прието,че поведението е създавало основателен страх у пострадалия,като неблагоприятните последици могат да бъдат както противоправни,така и правомерни“.Приемайки за убедителни доводите на първите две съдебни инстанции,че К.,знаейки,че „...поставената оценка на „Главболгарстрой“ АД била много по-висока,употребил заплаха,като с груб тон казал на тримата свидетели,че ако не я намалят ще бъдат уволнени....“,касационната инстанция намира,че „.....конкретизираната заплаха като форма на въздействие не сочи да е реализирана по предвидения в чл.198 ал.2 НК начин.Същевременно в чл.143 ал.1 НК противоправното мотивиране на пострадалия към

поведение,което той не желае,освен чрез сила и заплашване,може да се реализира и чрез злоупотреба с власт,т.е.като се внуши на служебно подчинения на дееца страх от бъдещи неблагоприятни за него последици....“Намерено е,че този въпрос не е разрешен законосъобразно и от двете проверявани съдебни инстанции,като не е съобразено от една страна,че действително К.,като председател на съвета на директорите,не е имал възможност лично да прекратява трудови правоотношения на служители с дружеството-правомощие на изпълнителния директор,но от друга страна пострадалите останали с такова усещане,с оглед взети решения на предходни заседания на съвета на директорите за структурни промени в щатното разписание на НДК,водещо до освобождаването на съответен титуляр.С оглед тези съображения в решението на ВКС е посочено,че „...въззивният съд е следвало да изпълни предоставената му процесуална възможност по чл.334,т.3 вр.чл.337 ал.1,т.2,пр.1 НПК, като приведе отразените в обвинителния акт и възприети от инстанциите по същество фактически обстоятелства,по които подсъдимият се е защитава,под същата правна квалификация,т.е.да приложи закон за същото наказуемо престъпление,като промени единствено действително осъществената форма на въздействие,за което не е било необходимо изрично изявление на прокурора по чл.287 НПК,тъй като е налице само несъществено изменение на обстоятелствената част на обвинението“.

Дадени са задължителни указания по реда на чл.354 ал.3,т.2 НПК това нарушение да се отстрани при ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Именно тези доводи на касационната съдебна инстанция,с оглед процесуалното развитие на наказателно правния спор,определят предмета и рамките на въззивна проверка пред настоящия въззивен съдебен състав.

Пред въззивния съд защитата на подс.К. поддържа оплакванията,релевирани във въззивната жалба.Акцентираща на разписаното в решението на ВКС,като намира за основателни доводите на касационната инстанция,че поведението на подс.К. не може да се отнесе като такова,изпълващо със съдържание „заплашване“ по чл.198 ал.2 НК,отнесено към деяние по чл.143 ал.1 НК.

От друга страна се оспорва възможността поведението на В.К. да се определи като реализирано изпълнително деяние“злоупотреба с власт“ в престъпен състав на чл.143 ал.1 НК и така да се обясни от правна страна поведението на В.К.,доколкото е безспорно,че като председател на Съвета на директорите на „НДК КСЦ“ЕАД той не е разполагал с възможност да уволни от длъжност заплашени от него лица.Твърди,че по делото не е изяснено каква е била действителната воля на заплашените лица от К.,за да се приеме,че те,с оглед поведението на К. са изменили оценките в полза на „Г. Инженеринг“ ЕООД.

Поддържа се искане постановената присъда в атакуваната и част да се отмени,а подс.К. бъде признат за невинен и се оправдае по повдигнатите му обвинения.Алтернативно се иска отмяна на присъдата в атакуваната и част и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Подсъдимият В. К. е поддържал доводите на защитата си,включително по реда на

чл.333 ал.2 НПК.

Пред настоящият въззивен съд представителят на държавното обвинение намира,че въззивната жалба е неоснователна.

Претендира да се постанови съдебен акт съобразно доводите и задължителните указания,дадени от касационната съдебна инстанция.

Като взе предвид направените и поддържани оплаквания във въззивната жалба,становището на представителя на САП пред въззивния съд,изложението на защитата пред въззивния съд и лично заявеното от подсъдимото лице,като провери атакувания пред него съдебен акт при условията на чл.313 и чл.314 НПК,съобразявайки процесуалното развитие на наказателно-правния спор и разписаното в Решение №50177/16.11.2022 година на ВКС на РБ,постановено по к.н.д.№557/2022 година по описа на съда,въз основа на доказателствата по делото,съдът приема следното:

На първо място,с оглед точното дефиниране на обема и предмета на въззивната проверка,която следва да извърши настоящият съд следва да се подчертае изрично посоченото в решението на върховната касационна инстанция,че с оглед процесуалното развитие на наказателно-правния спор,при отсъствие на касационен протест оправдателната присъда за подсъдимия М. Б. е влязла в законна сила на 01.03.2022 година.При липса на съответен протест срещу оправдаването на подс.К. за едно от повдигнатите му обвинения,това по чл.143 ал.1 за св.Б.,то считано от тази дата е влязло в сила и оправдаването на подс.К. по обвинението за извършено престъпление по чл.143, ал.1 НК спрямо А. Б..Посочи се и по-горе,че изрично в мотивите си касационната съдебна инстанция е заявила,че,,....в тази част въззивното решение не е предмет накасационна проверка“.

С оглед на изложеното предметът на настоящата въззивна проверка обхваща единствено проверка на първоинстанционната присъда в частта и,в която решаващият съд се е произнесъл по вината и наказателната отговорност на подс.К.,с оглед обвиненията в извършени две отделни престъпления по чл.143 ал.1 НК за И. С. Б. и за Д. И. И.,членове на Комисия за провеждане на обществена поръчка за проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на българското председателство на Съвета на ЕС,както и касателно приложението на чл.23 НК по определените наказания на К. за всяко от тези деяния,за които първият съд е приел да са престъпления,и е наложил съответни наказания.

На следващо място следва да се подчертае,отново с оглед обема и предмета на въззивна проверка,че независимо от произнасянето на касационната инстанция по възраженията на защитата на подс.К.,касателно двете осъждания за отделните престъпни деяния и определеното общо наказание,то настоящият въззивен съд следва отново да обсъди оплакванията,релевирани във въззивната жалба на адв.Я. и становището на самия подсъдим К. и да даде собствени отговори на поставените от страните оплаквания.

Установено е от фактическа страна,че подсъдимият В. П. К. е роден на ***** година в гр.***, българин,български гражданин,с висше образование,не е осъждан ,ЕГН

*****,като в периода 24.11.2014 година-24.02.2017 година е председател на Съвета на директорите на „НДК КСЦ“ЕАД,вж.протокол №1/24.11.2016 година,т.1-ва,т.14,л.135 ДП.В този период изпълнителен директор на „Национален дворец на културата-Конгресен център София“ ЕАД /„НДК КСЦ“ЕАД/ бил М. Б.,определен за такъв с решение на съвет на директорите ,считано от 24.11.2014 година до освобождаването му през м.юни 2017 година,вж.т.1,л.37 ДП.

С Решение № IV-59/21.07.2016 година на изпълнителния директор на „Национален дворец на културата-Конгресен център София“ЕАД,вж.т.32,л.112 ДП,била открита процедура по възлагане на обществена поръчка в сферата на строителството с предмет: „проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на Българското председателство на Съвета на ЕС през 2018 година“.В обявление за поръчката,вж.раздел II,т.,2.5“,като критерий при възлагането било зададено „оптималното съотношение качество/цена“,зависещо от дадени показатели с относителна тежест /за качеството,според,„техническото предложение“,а за цената-според предвидените разходи/. Установено е,че пред проектните проучвания и идейния архитектурен проект за следващата се строителна дейност били изготвени по сключен договор №Т-182/01.03.2016 година с „ЕС Архитектъръл Тийм“ ООД,управлявано от Л. С..В изпълнение на задълженията си, със заповед № 63/29.08.2016 година,приложена в т.32,л.345 ДП,изпълнителният директор М.Б. назначил нарочна Комисия,която да разгледа и оцени постъпилите оферти.В Комисията били включени лица,заемащи отговорни позиции в Националния дворец на културата,както и външни за дружеството лица. Писмените доказателства сочат,че И. К. била определена за председател на Комисията,като били включени допълнително А. Б.,ръководител направление „техническа реализация на прояви и поддържане на собствеността“,Д. И.,ръководител отдел „Поддържане на собствеността“,И. Б.,ръководител отдел „Електрозахранване“ и Ч. А.,както и външни членове за дружеството членове-А. П.а,представител на Министерски съвет, Ю. Й.,представител на МРРБ,С. М.,юрист от „М. и партньори“АД и Е. К..Впоследствие К. била заменена като член на Комисията от Е. Д..

На първото си заседание проведено на 29.08.2016 година,протокол №1/29.08.2016 година ,т.32,л.359 ДП,комисията установила,че в определения срок са постъпили оферти от 6-ма кандидати:

- Обединение „Кид плюс М синтез“,
- „Главболгарстрой" АД,
- „Еврострой“ ДЗЗД,
- „Иса 2000" ЕООД,
- „Г. Инженеринг" ЕООД и
- Консорциум „ЕВРО НДК“.

На 15.09.2016 година Комисията пристъпила към оценяване на представените от кандидатите технически предложения.Във връзка с тази си дейност,при която отделните членове,въз основа на собствени констатации следвало да запишат и обосноват собствените

си оценки, Комисията следвало да отрази тези констатации в протокол №2. На посочената дата се сложило началото на оформянето на самия протокол с констатации на Комисията, на основа бележките на всеки от отделните и членове. В хода на работата по изпълнение на задълженията си като членове на Комисията, всеки от членовете и водел собствени записки и подготвял собствените си оценки по техническите предложения на конкурентите в обществената поръчка, като помежду си провеждали и разговори /неофициални/. В процеса именно на тези неформални разговори станало ясно, че един от кандидатите - „Главболгарстрой“ АД, се очертава като кандидат с най-висока оценка по раздел „технически показатели“. Доколкото към 06.10.2016 година предстояло приключване дейността на Комисията по оформянето на Протокол №2, започнат на 15.09.2018 година, председателя на Комисията И. К. изпратила проект на протокола по електронна поща на св. Й..

Същият ден, 05.10.2016 година, В. К., председател на Съвета на директорите на „НДК-КЦС“ ЕАД, настоял Комисията да отстрани „Главболгарстрой“ АД. Аргументирал искането си, като посочил, че това дружество заявява нулево предложение за допълнителни разходи за труд, транспорт и механизация. Членовете на комисията не приели предложението на подсъдимия К.. Посочили, че значимостта на обществената поръчка и общественото внимание към нея налагат да не предприемат действия, които биха внесли съмнение в обективността и прозрачността на Комисията и дадените от нея, чрез членовете и, оценки.

Подсъдимият В. К. придобил информация, че „Главболгарстрой“ АД се очертава като кандидат с най-добри технически показатели в процедурата по обществена поръчка. Воден от собствени съображения В. К. решил да въздейства по активно върху онази част от членовете на Комисията, които били служители на „НДК-КЦС“ ЕАД, ангажирани с оценката в раздел „техническо предложение“. На 05.10.2016 година В. К. повикал в кабинета си свидетелите И. Б., А. Б. и Д. И.. Тримата се явили заедно в кабинета на потърсилия ги К., като последният предприел действия, възприети от тримата свидетели като директно лобиране за постигане на определен резултат. Председателят на съвета на директорите, упражнявайки натиск върху посочените лица-членове на Комисията, им обяснил, че в протокол №2, чието оформяне, след подписването му от всички членове предстояло, следва да извършат „точкуване“ в полза на един от кандидатите по обществената поръчка - „Г. Инженеринг“ ЕООД. Поискал от тях по ясен начин да занижат оценката по показател „техническо предложение“ очерталия се победител в процедурата - „Главболгарстрой“ АД, като едновременно с това повишат оценката по този критерий на „Г. Инженеринг“ ЕООД.

Свидетелите И. Б., А. Б. и Д. И. изразили несъгласие с казаното им от подсъдимия К. и с неговата позиция, доколкото категорично били убедени, че по този раздел на оценяване на показатели „Главболгарстрой“ АД има значително предимство спрямо „Г. инженеринг“ ЕООД. В разговора между подсъдимия В. К. и свидетелите И. Б., А. Б. и Д. И., първият заявил категорично, че ако не изпълнят волята и указанията му, ще бъдат уволнени. Заявеното от подс. К. към посочените членове на Комисията било ясно и недвусмислено и думите му били

възприети пряко от свидетелите Б. и И..Присъствалият,иначе на разговора А. Б.,не чул думите на К..

Поведението на подс.В.К. в този момент,условията,при които упражнил влияние и натиск спрямо И. Б.,Д.И. и Б.,наред със заявената заплахата за уволнение при неизпълнение на волята му /възприето от А. Б. като вътрешно-служебен натиск/,довело до подмяна на действителната,вече формирана предварително воля на тримата членове на Комисията.В резултат на натиска и заплахата от уволнение,която била предложена като алтернатива при несъгласие с волята на подс.К.,тримата взели решение,противно на вътрешното им убеждение,да променят „точкуването“,като на предстоящото заключително заседание на 06.10.2016 година докладват оценки в раздел„техническо предложение“,различни от предварително обсъжданите от тях в работата на Комисията.

Едновременно с посоченото по-горе,В. К. раздал предварително подготвени таблици,затова как следва да се посочат резултатите.Стореното от подс.В.К. на практика гарантирало,че на първо място чрез т.н.“точкуване“ ще бъде класирано „Г. Инженеринг“ ЕООД.

На 06.10.2016 година,в хода на последното заседание на Комисията,следвало да се отворят ценовите оферти на всички кандидати и се оформи Протокол №2,приложен по делото,т.2-ри,л.597-ми.Именно тогава,в момента,в който членовете на Комисията следвало да пристъпят към подписване на Протокол №2/06.10.2016 година за провеждане на открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Проектиране, преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на Българското председателство на Съвета на ЕС през 2018 година“,И. Б.,А. Б. и Д. И.,мотивирани от казаното по-рано от подс.К. и отправените заплахи за уволнение,изненадващо за останалите членове на Комисията,и противно на коментираните до този момент оценки по раздел „техническо предложение“заявили,че ще подпишат протокол №2,но с определени от тях по-нисък брой точки за „Главболгарстрой“ АД и по-високо оценяване за „Г. Инженеринг“ЕООД.

Установено е,че пръв св.А. Б. поискал понижаване на оценката за „Главболгарстрой“ АД ,обосновавайки искането си на основа на предложената от „Г. Инженеринг“ ЕООД система за сигурност,за която подчертал,че отговаря на стандартите на НАТО за терористичен акт.Веднага след това,докато протокол №2 се оформял,св.А. Б. споделил на св.Й.,че изпитва срам от това,което прави.Последователно промяна на оценките си,с оглед дадените им указания от В. К. и най-вече с оглед заплахата от уволнение,противно на действително изградената си по-рано воля,направили И. Б. и Д.И..

Свидетелката Й.,която като член на Комисията участвала в предварителните работни срещи и разговори,в хода на които се коментирало убедено,че „Главболгарстрой“АД се очертава като безспорен фаворит,констатирала тази изненадваща промяна в дадените оценки от Б.,Б. и И..Изненадата и била такава,че реагирала емоционално,като се обърнала към А. Б.,И. Б. и Д.И. с думите „Вие явно сте решили кой да спечели поръчката!“.

Поведението на свидетелите Б. и И.,мотивирано от заплахата с уволнение,заявено от

подсъдимия К. на 05.10.2016 година,и на А. Б.,вследствие оказания му служебен натиск,довело до оценяване на „Главболгарстрой“ АД и „Г. Инженеринг“ ЕООД в раздел „техническо предложение“,различно от предварително очакваното.По същество,на основа на манипулираната воля на Б.,И. и Б.,били посочени резултати,финално отразени в Протокол № 2/06.10.2016 година.Свидетелите Б.,И. и Б.,ясно съзнавайки,че волята им е манипулирана и в резултат на това са дали своите оценки не по вътрешно убеждение,и при обективно оценяване,подписали протокол №2.По този начин в раздел „техническо предложение“ най-много точки-36,75 получило „Г. Инженеринг“ ЕООД.Видно от приложения по делото протокол Консорциум „Евро НДК“ бил оценен с 29 точки,„Еврострой“ ДЗЗД получил оценка от 21,25 точки,Обединение „Кид Плюс М Синтез“ и „Главболгарстрой“ АД получили по 20 точки.

Самото отваряне на ценовите оферти на кандидатите било отложено за 07.10.2016 година ,когато след извършване на необходимите действия бил съставен протокол №3/07.10.2016 година ,вж.т.33,л.178 ДП.По този критерий кандидатите били оценени и класирани,като Консорциум „Евро НДК“ получил 40 точки,Обединение „Кид Плюс М Синтез“ получило 39,21 точки,„Еврострой“ ДЗЗД били оценени с 33,35 точки,,Г. Инженеринг“ ЕООД получило 33,16 точки,а „Главболгарстрой“ АД- 27,95 точки.При определяне на обща оценка на първо място било класирано дружество,,Г. Инженеринг“ ЕООД,което получило 75,51 точки.Участвалия в обществената поръчка кандидат „Главболгарстрой“ АД бил класиран на последно място с 52,77 точки.

На основание резултатите от проведеното класиране на кандидатите,с Решение №IV-80 /07.10.2016 година,М. Б.,изпълнителен директор на „Национален дворец на културата-Конгресен център София“ ЕАД обявил за изпълнител на обществената поръчка „Г. Инженеринг“ЕООД и на 24.10.2016 година между дружество,спечелило обществената поръчка и „Национален дворец на културата-Конгресен център София“ ЕАД бил сключен договор №Т-859 /24.10.2016 година,вж.т.15-ти,л.148 ДП,с предмет на договора „проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на Българското председателство на Съвета на Европейския съюз през 2018 година“.Сключеният договор бил на обща стойност 19 859 997,59 лева с ДДС,като предвиждал изпълнение в три етапа:

- 1.изработване на инвестиционен проект на обекта,
- 2.осъществяване на авторски надзор по време на строителството,
- 3.изпълнение на СМР,описани по видове дейности и единични цени.

В чл.1,2. на договора била вписана изрична клауза,свързана с това,че възлагането на изпълнение на отделните видове и количества дейности следва да става с изрични писмени заявки от възложителя до изпълнителя.Според чл.2.2.1.от договора по възложените „отделни видове и количества дейности“ възложителят дължал авансови плащания в размер на 20% от стойността им, като плащанията следвало да се извършат в 5-дневен срок от възлагането,след представена му от изпълнителя фактура /в оригинал/.

На заседание,проводено на 28.10.2016 година,Съветът на директорите на „НДК-КЦС“ ЕАД дал съгласие на „Г. Инженеринг“ ЕООД да бъде възложено изпълнението на обекта в пълен обем, без конкретизиране на видове и количества дейности,като веднага изпълнителния директор М. Б. подписал писмо до „Г. Инженеринг“ ЕООД,изх.№ 03542/28.10.2016 година, с което възлагал изпълнение не отделни видове и количества дейности,с оглед разписаното в чл. 1.2. от договора,а цялостно изпълнение на обекта,включително проектиране,преустройство и адаптация. На основа горното изпълнителят „Г. Инженеринг“ ЕООД предявил искане за авансово плащане ,представяйки пред „НДК КЦС“ЕАД фактура № 1000000728/01.11.2016 година за сумата 3 971 999.52 лв. с ДДС.Тази предявена за плащане сума съставлявала 20% от стойността на целия обем дейности по договора.Финансовият контролър на „НДК-КЦС“ЕАД,св.Д. П. извършил проверка на документите,не намерил счетоводни пречки и разрешил плащането на авансовата сума.С нарочно нареждане от 01.11.2016 година изпълнителният директор М.Б. наредил по сметка на „Г. Инженеринг“ ЕООД сумата 3 971 199, 52 лева авансово плащане на 20% на стойността по договор № Т-859/24.10.2016 година.

В дните след проведеното заседание на Съветът на директорите на „НДК-КЦС“ЕАД,но безспорно след 28.10.2016 година,свидетеля К. М.,секретар на Изпълнителния директор М. Б.,се обадила в деловодството на НДК,като указала на деловодителя К. Т. да унищожи изпратеното и подписано от М.Б. възлагателно писмо до „Г. Инженеринг“ЕООД под №03542/28.10.2016 година,като вместо това под същия регистрационен номер се изготви нов документ с идентично съдържание,но с подпис,положен от В. К..

Изпълнявайки тези указания К. Т. завела ново писмо с №03542/28.10.2016 година,вече подписано от В.К..Едновременно с това,обаче,не унищожила старото писмо,подписано от М. Б.,като приложила и двете писма в деловодното досие на договора.Всички дейности,заложи в договор №Т-859/24.10.2016 година с предмет,„проектиране,преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на Българското председателство на Съвета на Европейския съюз през 2018 година“за „Г. Инженеринг“ЕООД били изпълнени в цялост.Самото им изпълнение било прието без възражение от „НДК-КЦС“ЕАД,макар да се установява,че в определени периоди от изпълнението на дейностите по договора представители на Изпълнителя подавали оплакване и търсели съдействие за решаване на проблеми,свързани с факта,че около 7 месеца изпълнявали договорените обеми на работа,но финансовото им обезпечаване било сведено до изплатеното авансово плащане от 20%.Към момента на приключване на всички договорени строително-монтажни дейности длъжността Изпълнителен директор на „НДК-КЦС“ЕАД се заемала от А. М.,като в периода 27.07.2017 година-09.03.2018 година на Изпълнителя „Г. Инженеринг“ ЕООД бил преведен остатъкът от сумата по договора до пълния му размер/вече от 34 437 417,05 лева/,като предварително платения аванс от 3 971 199,52 лева бил приспаднал изцяло.

Въззивният съд приема за установена горната фактическа обстановка,така както е сторил и първия съд,вж.подробно отразеното в мотивите към постановената

присъда, л.73, посл.абзац-л.81, първи абзац, оценявайки няколко отделни доказателствени източника. Оценявани са гласните доказателствени средства, събрани чрез показания на свидетелите А. Б., Д.И., И. Б., Ю. Й., Б.В. и А.Т., отчасти обясненията дадени от подсъдимия К. обяснения, л.1432 от делото, от събрани и надлежно проверени писмените доказателства, посочени изрично от първия съд. Изключително подробно, сочейки доказателствения обем въз основа на който е изграждал своите фактически, а оттам и правни изводи, първият съд е посочил, че обстоятелствата, свързани със статута на „НДК-КЦС“ ЕАД, касателно структура, управление и принципал и обстоятелствата за заеманите от М. Б. и подсъдимия В.К. длъжности в инкриминирания период, свързан с престъпната дейтелност на подсъдимия В.К., както правата и задълженията на последния, се установяват от събрани и проверени писмени доказателства, цитирани изключително подробно в мотивите към първоинстанционната присъда. Същите са приобщени по реда на чл.283 НПК от съда, включително Устав на „НДК-КЦС“ ЕАД, протоколи за решения на Съвета на директорите, с които М.Б. и В.К. са били назначавани на съответни длъжности, а впоследствие освободени, и конкретно писмени доказателства във връзка с проведената обществена поръчка-Решение № IV-59/21.07.2016 година за откриване на процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет: „проектиране, преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на Българското председателство на Съвета на ЕС през 2018 година“, обявление към поръчката, Заповед № 63/29.08.2016 година за назначаване на комисия, протоколи от заседанията на посочената комисия №1/29.08.2016 година, №2/06.10.2016 година, №3/07.10.2016 година, Решение №IV-80 /07.10.2016 година за обявяване на „Г. Инженеринг“ ЕООД за изпълнител на обществената поръчка, договор № Т-859/24.10.2016 година, протокол от заседание на СД от 28.10.2016 година, подписано от М.Б. възлагателно писмо №03542/28.10.2016 година, писмо № 03542/28.10.2016 година, съставено от В.К., фактура на „Г. Инженеринг“ ЕООД № 1000000728/01.11.2016 година за сумата 3 971 999.52 лева, финансово-контролен лист, съставен от Д. П., нареждане от 01.11.2016 година за сумата 3 971 999.52 лева, приемо-предавателни протоколи №№1,2,3 за извършени по договор № Т-859/24.10.2016 година дейности.

За да изгради вътрешното си убеждение касателно престъпната дейтелност на подсъдимия В. К., първият съд последователно е подложил на анализ и оценка няколко групи доказателствени източници/гласни доказателствени средства и писмени доказателства/, като при условията на чл.305 ал.3 НПК е обсъдил доказателствения обем при стриктно спазване изискванията на Закона, свързани с доказателствения анализ в наказателно-правния спор. В процеса на анализ и оценка първият съд се е съобразил с тяхната логична обусловеност и вътрешно съответствие с общия доказателствен обем. Следва веднага да се посочи, че доказателствения обем не е едноточен, но съдът не само е констатирал отделни противоречия в доказателствения обем, най-вече в гласните доказателствени средства, но и надлежно, чрез способите на НПК, е преодолял тези противоречия, ясно сочейки кои доказателствени източници кредитира и защо, а на кои не дава пълна вяра или ги оценява като недостатъчно пълни и точни. Изчерпателността на стореното от първия съдебен състав като анализ на тези групи доказателства/включително за

констатирани противоречия за част от доказателствения обем/ не налага преповтарянето им и въззивния състав се съгласява изцяло с обективизираното като оценка на факти в тази насока. Настоящият съд намира, че решаващите изводи на първия съд, досежно приетите за установени факти по делото са законосъобразни и обосновани, а обективизираното в съдебния акт вътрешно убеждение на съда е изградено въз основата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички факти и обстоятелства по делото. Процесът на формиране на вътрешното убеждение на първия съд по фактите, е ясно проследимо. Установяването във възможен обем на тези релевантни факти е последвано от точната им оценка в съответствие с принципите на формалната логика-принцип за тълкуване и оценка на релевантни факти и обстоятелства от съществено значение за изясняване на обективната истина в процеса.

Нови фактически положения въззивния съд не установява.

Настоящият въззивен съдебен състав се съгласява с доказателствения анализ, сторен от първия съд и не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствените източници, като ще акцентира на тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи във въззивния протест /вж. Р№372 от 01.10.2012 година по н.д.1158 от 2012 година, 3-то н.о.ВКС/.

В Решение №50177/16.11.2022 година, постановено по к.н.д. №557/2022 година по описа на ВКС, относимо към проверяваният първи по ред въззивен акт, по същество са дадени отговори на поставените от защитата въпроси и сторени оплаквания, изрично подчертани от настоящия съдебен състав в хода на проследяване процесуалното развитие на делото и формиране обема и предмета на въззивната проверка. Изрично, обаче настоящият съд подчерта, че въпреки това, при условията на чл.313 НПК и чл.314 НПК, дължи собствена оценка на сторените от защитата на подс.В. К. възражения и оплаквания, обективизирани във въззивната му жалба и поддържани във въззивното производство пред настоящата съдебна инстанция.

При условията на чл.339 ал.2 НПК настоящият съд намира за неоснователно оплакването на защитата на подс.В.К., че са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с анализа и оценка на доказателствени източници, формирали вътрешното убеждение на съда по фактите. Не се споделя обосноваост на оплакването, че вътрешното убеждение на първия съд е основано на превратно и неточно тълкуване на гласни доказателствени средства, с последвало нарушаване на материалния закон и приложението на правото, по повод твърдяната престъпна дейност от страна на подс.В.К..

Не се споделя като основателно твърдението на защитата, че първият съд се е предоверил на заявеното от св.И. Б. и св.Д. И., показанията им са анализирани изолирано от останалия доказателствен обем, а решаващият съд е акцентирал на заявеното от тези двама свидетели само в онези части от показанията им, които подкрепят обвинението.

Такова оплакване не държи сметка на събрания и проверен доказателствен обем по делото, на аналитичната и последователна дейност на първия съд, която въззивния намира за изключително подробна, аргументирана и коректна, и сочи на неточна или некоректна

критика на мотивите на решаващия съд в тази им част.

Видно е, че от една страна изключително подробно са анализирани показанията на свидетелите Б., И. и Б., депозириани пред първия съд, наред с приобщени показания по реда на чл. 281 НПК, депозириани от свидетелите в хода на досъдебното производство, а от втора страна тези показания са съпоставени със заявеното от свидетелите Й., В., Т. Всички тези доказателствени източници са обсъдени във взаимовръзка с писмени доказателства по делото, относими за правилното решаване на наказателно-правния спор включен в предмета на конкретната въззивна проверка, извършвана от настоящия въззивен съд - Решение № IV-59/21.07.2016 година за откриване на процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет: „проектиране, преустройство и адаптация на основната сграда на НДК за нуждите на Българското председателство на Съвета на ЕС през 2018 година“, публикуваното обявление към поръчката, Заповед № 63/29.08.2016 година за назначаване на комисия, протоколите от заседанията на тази комисия № 1/29.08.2016 година, № 2/06.10.2016 година и № 3/07.10.2016 година, Решение № IV-80/07.10.16 година за обявяване на „Г. Инженеринг“ ЕООД за изпълнител на обществената поръчка, договор № Т-859/24.10.2016 година, протокол от заседание на Съвета на директорите от 28.10.2016 година, възлагателно писмо изх. № 03542/28.10.2016 година, писмо под същия № 03542/28.10.2016 година, съставено от К., фактура от „Г. Инженеринг“ ЕООД № 1000000728/01.11.2016 година за сумата 3 971 999.52 лева, финансово-контролен лист, преводно нареждане от 01.11.2016 година за сумата 3 971 199, 52 лева, приемо-предавателни протоколи № № 1, 2 и 3 за извършените по договора дейности.

Коректно първият съд е очертал двете групи доказателствените източници, относими към обвинителната теза срещу подсъдимия В.К., посочени и от настоящия съд по-горе, като е посочил обвинителната теза да е основана, „..... предимно на събрани по случая свидетелски показания за неговото поведение спрямо свидетелите Б., Б. и И. и писмени доказателства, от които съдът направи изводите си за проведената процедура, назначената комисия, избора на „Г. Инженеринг“ ЕООД, сключения договор, възложените по него и предварително заплатени дейности“

Въззивният съд, както това е сторил и първият съд с изричен акцент, вж. стр. 74, посл. изречение и стр. 75, първи абзац от мотивите към постановената присъда, е съпоставял писмените документи с гласните доказателствени средства, за да провери и проследи хронологичното развитие на изясняваните релевантни факти, с оценка достоверност и обоснованост на фактите и обстоятелствата, твърдени от държавното обвинение. Анализ на съдържанието на протокол № 2/06.10.2016 година сочи последователността в действията на назначената от М.Б., като изпълнителен директор на „НДК-КЦС“ ЕАД, комисия в периода 15.09.2016 година - 06.10.2016 година, включително проведените закрити заседания, на които е обсъждано оценяването на кандидатите по критерий „техническо предложение“, приключване дейността на комисията с оформяне на съответния протокол и подписването му от членовете на Комисията на 06.10.2016 година. Фактите, които се подчертават по-горе са изяснени и чрез заявеното от св. И., Б., Б. и

Й. Чрез заявеното от тези свидетели се установява еднозначно, че по време на заседанията членовете са обменяли вижданията и впечатленията си по показателите на кандидатите в обществената поръчка, включително утвърдило се единодушно мнение, че фаворит в раздел „техническо предложение“ е „Главболгарстрой“ АД.

Първият съд коректно е акцентирал на заявеното от св.Й. в тази насока, като показанията и са внимателно ценени, доколкото същата е заинтересована да сподели истината по спора под страх от наказателна отговорност, но едновременно с това не е пряко свързана и заинтересована от изхода на спора. Свидетелят Й. е категорична, че при проведените закрити заседания и при общуване на членовете на Комисията в неформални разговори, членовете на Комисията гласно и непринудено са заявявали удовлетворение от параметрите по „техническото предложение“ на „Главболгарстрой“ АД, включително оценяването/точките/, които поставя на това дружество по този показател. Точно св.Й. сочи изненадата си, когато в деня на последното заседание разбира промяната в нагласите по оценяване на Б., Б. и И., обосноваващи намаляване точките на това дружество в раздел „техническо предложение“.

Свидетелят И. Б. е категоричен в показанията си, че е обсъждал предварителните си впечатления и оценки по критерии „техническо предложение“ с Б., Й. и И., като е уведомявал подсъдимия К. за предварителните нагласи на членовете на Комисията, касателно точките, обсъждани на закритите заседания на Комисията.

Отново в показанията си св.Й. е категорична затова, че е бил изготвен първоначален проект за протокол №2, различен от окончателно подписания под настояване на Б., И. и Б., като е подкрепила твърденията си чрез предявени й в съдебно заседание копия на нейни бележки, приобщени по досъдебното производство. Чрез заявеното от св.Д. И. се установява, както акцентира и първият съд, че тя е имала собствено „предварително изготвено точкуване... солидарно с това на останалите колеги в комисията“, сочещо дружеството фаворит в предварителните и убеждения и нагласи- „Главболгарстрой“ АД. Данни за предварителен обмен на информация между членовете на комисията съобщи и

По повод оплакване на защитата на подс. В.К., че ако Б. е възприел заплахата за уволнение, то я е възприел като отправена от М.Б. чрез К., което не е съобразено от съда, доколкото е налице знание на св.Б. за служебното положение на В.К.-председател на Съвета на директорите на НДК, неразполагащ с възможност да уволни св.Б., следва да се посочи, че то е свързано със защитната теза на подсъдимото лице К. в опит да се изключи умисъл за оказван натиск чрез личното му поведение. Тази теза не се споделя от въззивния съд като обоснована. Действително св.Б., в разпит от 14.02.2018 година е посочил, че К. е заявил- „.....ръководството ще ни уволни, ако не отстраним „Главболгарстрой“....“, но впоследствие ясно е формулирал поведението и изречените думи лично от подсъдимия В.К., насочени спрямо него, И. и Б. /невъзприети от последния като натиск и заплахата/. Но следва да се посочи, че първият съд ясно е акцентирал на заявеното от св.Б., че подсъдимият К. е изразявал несъгласие с формиращите се оценки, предлагайки първоначално изключване на „Главболгарстрой“ АД от надпреварата, а впоследствие упорито предлагал „точкуване“

при занижаване оценките за този кандидат,за сметка на неговия личен фаворит.Обосновано е посочено,че,тази част на показанията на Б. не е изолирана от останалия доказателствен материал,защото се потвърждава и в казаното от св.А. Б.-„Това,че имахме предварителен фаворит Главболгарстрой очевидно беше известно на г-н Б. и на г-н К.,но не от мен... “.

Фактите,свързани с поведението на подсъдимия К. за това,че е упражнявал натиск за отстраняване на „Главболгарстрой“АД от процедурата по обществената поръчка,а впоследствие упражненото от него влияние със заплахата да се намалят точките на този кандидат,изясняващи по същество предхождащото и съпътстващо изпълнителното деяние на конкретен състав на престъпление по чл.143 ал.1 НК се установява от казаното от св.Б. и св.И. от една страна,и от св.Й.,от друга.Последната в показанията ясно е подчертала,подкрепяйки по този начин и допълвайки казаното от Б.,И. и Б.,че още приключване на процедурата по оценяване и съставянето на Протокол № 2,подсъдимия В. К. е въздействал върху членовете на Комисията да „отстранят“ на „формално основание“от процедурата по участие в обществената поръчка „Главболгарстрой“ АД.Приобщените показания на този свидетел по реда на чл.281 НПК , дадени в хода на досъдебното производство установяват,че още на 05.10.2016 година на електронната поща на св.Й. е изпратен проект на Протокол №2,предвиждащ отстраняването на „Главболгарстрой“АД,.....по предложение на лице,което не е член на комисията“.Свидетелят Й. не може да конкретизира лицето,сторило това предложение,но показанията на св.И. Б. са категорични,че именно К.,„в прав текст“ настоявал това дружество да се отстрани. Показанията на свидетелите Б.,И. и Й. са подкрепени в тази им част от показанията на А. П.а,изготвила възражение срещу отстраняването на дружеството.

На основа на тези безспорно установени факти се оценяват и показанията на свидетелите И.,Б. и Б.,конкретно свързани с реализиране на изпълнително деяние по чл.143 ал.1 пр.3 НК на 05.10.2016 година в служебния кабинет на подсъдимия В.К..

Безспорно се установява,че на 05.10.2016 година,ден преди окончателното съставяне и подписване на протокол №2,в кабинета на подсъдимия К./№ 3.1. в сградата на НДК/едновременно са извикани за среща от подсъдимия Д.И.,И. Б. и А. Б.-членове на Комисията и едновременно с това служители в НДК.Показанията на св.Б. в тази насока са категорични и ясно този свидетел е заявил,че срещата е проведена „един ден преди оформянето на протокол № 2“.Именно там и при установените условия на време,място и обстановка подс.К. е упражнил нерегламентирано влияние/натиск/върху тримата свидетели да променят оценките си по критерии „техническо предложение“,касателно занижаване оценките на „ГБС“АД и завишаване оценките на „Г. Инженеринг“ЕООД.

Правилно и обосновано първият съд е посочил,че „съдържанието на този разговор и последиците от него могат да бъдат изведени чрез съпоставката между непосредствено изслушаните в съдебното следствие показания на И.,Б. и Б./вкл.по отношение на частично прочетения досъдебен протокол за неговия разпит от 14.02.2018 година/“.

Въззивният съд еднозначно приема,че първият съд е изпълнил в пълен обем задълженията си да обсъди гласните доказателствени средства поотделно и в съвкупността

им.Именно в резултат на изключително задълбочения анализ на показанията на Б.,И. и Б. се очертават няколко основни фактически извода,като първият от тях сочи,че В.К. е бил запознат напълно с предварителните нагласи на членовете на Комисията да оценят кандидатите по посочения критерий и очерталата се фаворизираща роля на „Главболгарстрой“АД.Точно поради предварителното си знание,включително за мнението и предвиденото оценяване по раздел„техническо предложение“ на членовете на Комисията,съобщено му предварително от И. Б.,подсъдимият В.К. недвусмислено и ясно е настоял извиканите при него лица,в качеството си на членове на Комисията да намалят поставените от тях точки на „Главболгарстрой“АД,като едновременно с това увеличат оценките си за „Г. Инженеринг“ ЕООД при окончателното подписване на протокол №2/06.10.2016 година.

На следващо място категорично се установява че в процеса на нерегламентиран натиск подс. К. е давал конкретни указания как тримата свидетели да реализират неговата воля,противно на формираната у тях вече такава,използвайки „...таблици и схеми..“ с предложено от него точкуване в полза на „Г. Инженеринг“ ЕООД.

Категорично,особено чрез анализ на заявеното от св.Б. и св.И.,отчасти и от заявеното от св.Б.,се установява,че давайки конкретните си указания към И. Б.,Д.И. и Б.,В. К. е отправил изричната заплашителни по своя характер думи, осъществявайки нерегламентиран натиск върху тримата,макар думите му пряко и непосредствено да са били възприети единствено от Б. и И.,че ако указанията му за начина на ново „точкуване“ в полза на „Г. Инженеринг“ ЕООД не бъдат изпълнени,те ще бъдат уволнени.В доказателствената съвкупност се открояват думите на св.Б.-„Извика мен, г-жа Д. И. и г-н А. Б. и ни заплаши директно,че ако не извършим точкуване в полза на Г. Инженеринг ЕООД и не занижим оценката на предварително очерталия се в хода на процедурата победител „Главболгарстрой“,ще бъдем уволнени....имаше натиск върху нас,за да изберем тази фирма от г-н К.....Дали ме е мотивирал да променя виждането си относно точкуването-оказа ми натиск“.

Обективно установените данни по делото /чрез анализа на съставените впоследствие писмени документи и чрез гласните доказателствени средства-показания на Б. и И./сочат,че именно поради неправомерно оказания натиск /особено от Б. и И./ и тримата са мотивирани да изменят волята си,като обективно са променили първоначално формираното си убеждение и при окончателното подписване на Протокол №2/06.10.2016 година в раздел„техническо предложение“са докладвали пред Комисията занижаване оценката на „Главболгарстрой“ АД и завишаване оценката „Г. Инженеринг“ЕООД.Именно поведението на тримата свидетели,мотивирани от противоправното поведение на К. и оказания нерегламентиран натиск и въздействие върху тях, са повлияли на окончателния резултат от проведената обществена поръчка,като за победител и изпълнител е бил определен „Г. Инженеринг“ ЕООД.

Посочи се и по-горе от въззивния съд,че при стриктно спазване изискването на чл.305 ал.3 НПК първият съд е констатирал отделни несъответствия и противоречия в

депозирани гласни доказателствени средства,но ги е преодолел по предвидения в закона ред.

Въззивният съд споделя напълно заявеното в мотивите на решаващия съд,стр.78,втори абзац "...В показанията на свидетелите Б.,И. и Б. съдът констатира някои дребни фактологични разминавания,които обаче прецени за несъществени и дължащи се на изтеклия период от време след процесиите събития,както и на факта,че преди изготвянето на Протокол №2 подс. К. на практика е провеждал с въпросните трима свидетели не един,а няколко последователни разговора независимо,че по делото е инкриминиран единствено този на 05.10.2016 годинаизявленията им са логически еднопосочни и последователни относно общо поддържаната теза,че натиск в полза на „Г. Инженеринг“ ЕООД е имало,че той е упражнен от подс.К. и е довел до „преточкуване“ на предварително формираните оценки за фирмите-кандидати“.

Неоснователно е твърдението на защитата на подс.К.,че показанията на св.Б. не са достоверни,доколкото са непоследователни и вътрешно противоречиви.Правилно и коректно първия съд е дал отговор на това възражение,сочейки че „...въпросната теза не държи сметка,че изявленията на посочения свидетел кореспондират почти изцялос казаното от колегите му Д. И. и А. Б..Нещо повече,свидетелят Б. В.,следващият председател на СД на „НДК КЦС“ ЕАД потвърди,че още докато комисията провеждала заседанията си,И. Б. му е споделял чрез телефонна комуникация,писмена и устна,за упражнявания от К. натиск в полза на „Г. инженеринг“ ЕООД.Това дори е дало повод на В. да публикува на своята „фейсбук“-страница кореспонденцията си със св. Б. и така да я направи достояние на средствата за масова информация“.

Въззивният съд при условията на чл.339 ал.2 НПК намира за неоснователно оплакването на защитата на подс.К.,че първият съд е извел решаващи фактически изводи единствено въз основа заявеното от св.Б. и св.И.,подминавайки без анализ и оценка показанията на св.Ал. Б.,който безспорно е присъствал на проведения разговор на 05.10.2006 година,но не е възприел заплашителни думи и не е възприел върху него да е оказан натиск.Това твърдение на защитата не държи сметка на действително заявеното в мотивите на първия съд и сочи на неточна тяхна критика в тази им част.Както коректно е посочил първия съд,“...св.Б. отрича да е чувал при проведения общ разговор с подс.К. последният да е отправял заплахата с уволнение.Това обаче не означава, че такава заплахата не е била изречена,още повече,че в тази насока показанията на Б. и И. са изцяло в синхрон“.Първият съд коректно е обсъдил и отчел това,че А. Б. не е отрекъл да е присъствал на разговора,а е заявил единствено,че не е чул такива думи на натиск и неправомерно влияние от подс.К..Видно е,че А. Б. е заявил,„В хода на процедурата накрая промених становището си за „Главболгарстрой“.Променихме точкуването.Ние трябваше да направим точкуване по основните показатели в заданието на поръчката.В този момент по точките,които ние бяхме дали на „Главболгарстрой“, те бяха на първо място.След като променихме по указания на г-н К. точкуването, „Главболгарстрой“ станаха 5-ти, ако не се лъжа. ... Моята действителна воля по отношение на класиране и точки на участниците в

конкурса не е тази, която е отразена в този протокол. Имаме предварителен протокол, в който „Главболгарстрой“ е на първо място в таблицата, която сме изготвили“.

В дадените по делото обяснения, обсъдени внимателно от решаващия съд и оценявани от настоящата съдебна инстанция въз основа на останалите гласни доказателствени средства, и приложените по делото относими писмени доказателства, подсъдимото лице отрича изречени от него думи на заплаха и натиск или пък да е осъществил такова влияние върху Б., И. и Б., което да се определи като злоупотреба, спрямо тях, с власт. Въззивният съд намира тази позиция на подсъдимия К. като изцяло защитна, изразяваща желанието му да се оневини за стореното от него или да омаловажи същността на противоправното му повлияване на членовете на Комисията по обществената поръчка. Тази защитна теза не държи сметка и на факта, че нито Б., нито И. и Б. имат ясно видим мотив да заявят неистина, и то под страх от наказателно преследване. Не държи сметка на заявеното от св. Й., нито на съставените по делото писмени доказателства, особено на протокол №2/06.10.2016 година и коментарите около съставянето му.

След подписване на протокол №2/06.10.2016 година бил изготвен и Протокол №3/07.10.2016 година, въз основа на отворени ценови оферти. Кандидатите били окончателно класирани, като с Решение №IV-80/07.10.2016 година М.Б. определил „Г. Инженеринг“ ЕООД за изпълнител и бил сключен договора от 24.10.2016 година. С оглед определения обем и предмет на настоящата въззивна проверка, то останалите факти и обстоятелства, установени обективно по делото са неотносими към конкретния правен спор.

Въззивният съд намира, че действайки по описания начин от обективна и субективна страна подс. В. П. К. е осъществил от обективна и субективна страна, с едно изпълнително деяние, реализирано при условията на идеална съвкупност две отделни престъпления по чл. 143 ал. 1, пр. 3 НК, спрямо И. Б. и Д. И..

Проследявайки процесуалното развитие на наказателно правния спор, както се подчерта и по-горе, следва да се посочи, че предмета на настоящата въззивна проверка обхваща отново престъпната дейтелност на подс. К. спрямо свидетелите И. и Б..

Безспорно е, че още първият съд е намерил, че в разговора, проведен на 05.10.2016 година Б. не е възприел лично словесно отправените към тримата Б., Б. и И. думи за уволнение, макар и тримата да са се намирали лично в кабинета на подсъдимия К.. Прието е, че изречените думи за уволнение са възприети единствено от свидетелите Б. и И., поради което по отношение на обвинението за Б. се е произнесъл по реда на чл. 304 НПК.

В тази част съдебният акт е влязъл в сила.

Неоснователно е оспорването на защитата, сторено в хода на съдебните прения пред настоящият съд, с оглед разписаното в решението на касационната съдебна инстанция, че подсъдимият В.К. не може да бъде субект на престъпление по чл. 143 ал. 1, пр. 3 НК, доколкото заеманата от него длъжност-председател на Съвета на директорите не му позволява да уволнява служители на НДК, включително свидетелите Б. и И..

Въззивният съд намира, а такова е изразеното имплицитно становище и изричните

указания по приложение на материалния закон от ВКС в цитираното по-горе съдебно решение, че подсъдимият е субект на престъпление по чл.143 ал.1, пр.3 НПК и е разполагал с достатъчно правомощия и власт като председател на Съвета на директорите на „НДК-КЦС“ ЕАД, за да повлияе на служебното положение на свидетелите Б. и И..

Обоснован е правният извод на първия съд, че от обективна страна е безспорно установено на 05.10.2016 година, в служебния си кабинет, с едно изпълнително деяние, реализирано при условия на идеална съвкупност подс.К. да е осъществил две отделни престъпления по чл.143 ал.1 НК, всяко от които е насочено съответно към св.И. и към св.Б.. безспорно са установени от обективна страна условията на време, място и обстановка на реализиране на изпълнителното деяние от страна на подсъдимото лице спрямо Б. и И.. Пред И. Б. и Д.И., в качеството им на членове на Комисия за избор на изпълнител по цитираната по-горе обществена поръчка, подсъдимият В.К. е заявил, че ще бъдат уволнени от работа, ако не занижат оценката по показател „техническо предложение“ очертаващия се фаворит „Главболгарстрой“ АД и не повишат оценката по същия критерий на „Г. Инженеринг“ ЕООД.

За разлика от първия съд, съобразявайки и разписаното в Решение №50177/16.11.2022 година, на ВКС, постановено по к.н.д. №557/2022 година по описа на съда, настоящият съд намира, че действайки по описания начин, изричайки думи, с които заявява, че при неизпълнение на волята му, Б. и И. ще бъдат уволнени, подсъдимият В. К. е реализирал изпълнителната дейност на престъпление по чл.143 ал.1, пр.3 НК, злоупотребявайки с власт.

При извършена касационна проверка на постановената от СГС присъда, касационната инстанция е намерила, че, „...конкретизираната заплаха като форма на въздействие не сочи да е реализирана по предвидения в чл.198 ал.2 НК начин. Същевременно в чл.143 ал.1 НК противоправното мотивиране на пострадалия към поведение, което той не желае, освен чрез сила и заплашване, може да се реализира и чрез злоупотреба с власт, т.е. като се внуши на служебно подчинения на дееца страх от бъдещи неблагоприятни за него последици...“. Съобразявайки мотивите на ВКС, изразени в тази им част в Решение №50177/16.11.2022 година, постановено по к.н.д. №557/2022 година по описа на съда, въззивният съд намира, че въпроса за конкретната форма на изпълнително деяние, реализирано от подс.К. не е разрешен законосъобразно от проверявания решаващ съд. В действителност не е съобразено, че действително В. К., като председател на Съвет на директорите, не е имал възможност лично да прекратява трудови правоотношения на служители с дружеството, което е изрично пълномощие единствено на изпълнителния директор М.Б. към този момент, но от друга страна Б. и И. са придобили такова усещане на основата на взети такива решения на предходни заседания на съвета на директорите за структурни промени в щатното разписание на НДК, водещо до освобождаването на съответен титуляр. С оглед дадените задължителни указания по реда на чл.354 ал.3, т.2 НПК от ВКС, настоящият съдебен състав ще приложи законосъобразно материалния закон, като изпълни процесуалната възможност по чл.334, т.3 вр.чл.337 ал.1, т.2, пр.1 НПК, приведе отразените в обвинителния акт и възприети от първия съд фактически обстоятелства, по

които В. К. се е защитавал под същата правна квалификация,прилагайки закон за същото наказуемо престъпление.Следва да се промени единствено реално осъществената форма на изпълнително деяние /форма на въздействие като такава сочища не на „заплашване“,а на „злоупотреба с власт“.За да изпълни тази процесуална възможност по правилното и законосъобразно прилагане на Закона не е необходимо изрично изявление на прокурор по чл.287 НПК,доколкото е налице несъществено изменение на обстоятелствената част на обвинението.

Именно факта,че думите за уволняване при неизпълнение на указанията му са изречени от председател на Съвет на директорите на конкретно дружество към служители в същото дружеството сочи,че спрямо И. и Б. е упражнено такова по обем психическо въздействие,което е довело до промяна на предварително формирана воля и на Б.,и на И. /по същество такова поведение реално е имал и св.Б./ по оценяване на кандидатите в обществената поръчка,а оттам до обективния съставомерен резултат-да извършат нещо противно на волята си.В резултат на принудата ,основана на реално съществуващи за подс.К. властнически правомощия,макар непосредствено изключващи възможност той пряко да уволни служителите И. и Б.,са настъпили вредоносните последици,при които вследствие на подменената от принудата воля,те са изпълнили устното разпореждане на подсъдимия К. и при окончателното съставяне на Протокол №2/06.10.2016 година в раздел „техническо предложение“ са занижили оценката на „Главболгарстрой“ АД, завишавайки оценката на „Г. Инженеринг“ ЕООД.От обективна страна деянието на подс.К. спрямо свидетелите И. и Б. е съставомерно,независимо,че по делото не е установено с точност каква е предварителната индивидуална оценка,която Б. и И. са искали да поставят в съответния раздел „техническо предложение“на „Главболгарстрой“ АД и каква е всъщност степента на самата редукция по намаляването на тази оценка/оценки/.Същото се отнася и касателно действителната воля за конкретно оценяване на „поощреното“,„Г. Инженеринг“ЕООД. Безспорно е това,че Б. и И. са категорични в изявленията си,че именно реализираната принуда чрез намесата на подсъдимия В. К. е довела до промяна в окончателните им резултати,повишени за „Г. Инженеринг“ЕООД и занижени,противно на волята им,за „Главболгарстрой“ АД.

С оглед на гореизложеното настоящият въззивен състав намира,че е осъществен механизма на престъпление по чл.143 ал.1,пр.3 НК,съобразявайки от една страна поставеното от подс.В.К. условие към поведението на Б. и И. на основата на предупреждение за уволнение при неизпълнението му,а от друга реализираната принуда чрез „злоупотреба с власт“,сочеща,че именно конкретното поведение на подсъдимото лице е мотивирало двамата свидетели да имат такова поведение противно на собствената си воля,каквото подс.К. е изисквал.По същество обосновано,обсъждайки обективната страна на деянието и причинените противоправни последици, първият съд е съобразил,че не следва да се надценява факта,касателно служебното положение на К. като председател на Съвета на директорите на „НДК-КЦС“ЕАД,не даващо му пряка възможност лично да уволни служителите на дружеството.Това се подчерта от настоящият съд и по-горе.Аргументирано

е подчертано, че именно психическото въздействие чрез злоупотребата с власт е възприета от двамата свидетели Б. и И. като такава възможна реалност, макар и без допълнително конкретизиране

От субективна страна отделните престъпления по чл.143 ал.1, пр.3 НК спрямо И. и Б., чиито признаци са реализирани от подс.К., са осъществени при „пряк умисъл“ като форма на вина. Подсъдимият е съзнавал общественото опасен характер на деянието /злоупотребява с власт, изисквайки противоправно определено поведение, подменяйки действителната воля на Б. и И./, предвиждал е настъпването обществено-опасните му последици и ги е искал. Подсъдимият В. К. ясно е съзнавал, че противоправните му действия, основани на злоупотребата с власт от негова страна, подменят действителната воля на Б. и И. и вече възприети от тях ще въздействат психически върху двамата да изпълнят разпорежданията му.

Отчитайки основният принцип за дефиниране формата на вина, изводима от конкретните фактически действия на дееца, въззивният съд намира, че следва да подчертае не само конкретно инкриминираното поведение на К. в кабинета му на 05.10.2016 година спрямо И. и Б., а и начина, по който е въздействал върху И. Б. да го „информира“ за обсъжданото оценяване от членовете на Комисията, възможния фаворит, както и за стореното искане да се отстрани на „формално основание“ именно „Главболгарстрой“, АД.

В подадената въззивна жалба защитата на подсъдимия К. оспорва същия да има мотив да извърши такова противоправно поведение, при което злоупотребявайки с власт, да въздейства противоправно върху волята на свидетелите Б. и И.. Въззивният съд, за разлика от защитата, открива ясен мотив на поведение на подс.К.-обществената поръчка да бъде спечелена от точно определен и фаворизиран от него кандидат, независимо от обективните критерии на оценяване.

Какви са причините за това поведение на подсъдимия К. е отделен въпрос.

Безспорно деянието е извършено при условията на идеална съвкупност, като подсъдимият К. с едно деяние е реализирал признаците на две отделни престъпления по чл.143 ал.1, пр.3 НК, едното спрямо св.Б. и другото-спрямо св.И.. Деянието не позволява квалифицирането му като едно престъпление, доколкото института на продължавано престъпление по чл.26 ал.1 НК, по аргумент на разписаното в чл.26 ал.6 НК, не се прилага при престъпления против личността на различни граждани.

Като е приема, че подсъдимият К. е извършил две отделни престъпления „принуда“ по см. на чл.143 ал.1, пр.3 НК, при липса на основание за утежняване правното положение на подсъдимото лице, въззивният съд намира, че законосъобразно първият съд е определил наказание за всяко извършените от В.К. престъпления. Този извод е относим и към преценка законосъобразността на определеното общо наказание по реда на чл.23 НК.

Законодателят е застанал на принципа на законоустановеност на наказанието спрямо всяко отделно престъпление, като за престъплението по чл.143 ал.1 НК е предвидил наказание „лишаване от свобода“ до шест години.

Обосновано първият съд е отчетел смекчаващите наказателна отговорност обстоятелства ,отчитайки факта,че подсъдимият не е осъждан досега и стореното от него е изключение в живота му. Отчетено е коректното му процесуално поведение в хода на проведеното наказателно производство,трудовата му ангажираност,образователната му подготовка и данните за личността му,характеризиращи го като деец с невисока степен на обществена опасност.

От друга страна първият съд коректно е отмерил отегчаващите наказателната отговорност обстоятелства и фактите,обулавящи рязко завишаване на обществената опасност на деянието,а оттам-завишаващи обществената опасност и на дееца.В тази насока и настоящият съд отчита изключителната упоритост при преследване на престъпния резултат от страна на подсъдимото лице ,заеманото от него служебно поведение,неразривно свързано с високото доверие към лице,заемащо такава длъжност в орган на управление на държавно дружество и тежкия вредоносен резултат.

Упражнената принуда спрямо свидетелите Б. и И.,безспорното негативно повлияване ,според настоящия съд-с оглед поведението и на св.Б.,върху цялостните решения на Комисията в провежданата обществена поръчка са довели до фактическа подмяна на волята на цялата Комисия ,опорочили са проведената поръчка,касателно оценяването и избиране на победител,респ. на изпълнител на обществената поръчка,като дълбоко са ерозирали доверието в цялостния процес на провеждане на обществената поръчка.Като отегчаващо наказателната отговорност обстоятелство следва да се отчете и това,че е налице „несъставомерен“ резултат от престъпното поведение на В. К.,свързан с такава тежка манипулация на резултатите от оценяването на кандидатите-участници в обществената поръчка,която по същество е довела до отпадане на „фаворит“- на Комисията в провежданата поръчка,с оглед разписаните показатели от кандидата,за сметка на неправомерно толериране на „Г. Инженеринг“ ЕООД.Констатира се такава дръзка и безпардонна намеса от страна на подс.К. в хода на провежданата обществена поръчка,която не само е сломила и подменила волята на членове от Комисията по оценяване,но пряко е рефлектирала върху нормално протичащ граждански и търговски оборот,търговска конкуренция и доверието във възможността публичен финансов ресурс да се разпределя прозрачно и законосъобразно,при стриктно спазване на разписаното в съответните нормативни актове.Налице е тежка неправомерна намеса от страна на подсъдимото лице при разпределяне на финансови ресурси със значителен обем-първоначална стойност на обществената поръчка е 19 859 997,59 лева.

Обосновано в мотивите си първият съд,отчитайки обстоятелствата завишаващи обществената опасност на деянието и дееца е подчертал,че поведението на подсъдимия В.К. е преследвало не просто прекия престъпен резултат по чл.143 ал.1 НК,а далеч по-значима цел,която е реализирал- да се „отстрани“ кандидата „Главболгарстрой“ АД и за победител в обществената поръчка да се избере непременно „Г. Инженеринг“ ЕООД.

При описаните по-горе обстоятелства,при липса на възможност за отегчаване наказателното положение на подсъдимото лице,настоящият въззивен съд намира,че

обосновано решаващият съд е определил размер на наказанието „лишаване от свобода“ около средния размер на наказание „разписано в закона-по ТРИ години „лишаване от свобода“ за всяко от престъпленията, извършени от подсъдимия К. Този размер, по същество държи сметка на отегчаващите и на смекчаващите наказателната отговорност обстоятелства, като би поставил основа за реализиране целите на специалната и на генералната превенции. Престъпленията са извършени при едни и същи условия на време, място и обстановка, като притежават идентични характеристики на престъпление от този вид. Поради това такова наказание от ТРИ години „лишаване от свобода“ следва да се отнесе към всяко от престъпните посегателства. Такова наказание по вид и размер, в рамките на възможното повлияване и предупредително-възпиращо въздействие върху подсъдимото лице ще реализира и генералната цел на наказанието, отнесено към членове на обществото и би служило за ориентир на поведение, касателно зачестилите случаи на „нагласени“ обществени поръчки с предизвестени „победители“. Наличието на извършени в условията на идеална съвкупност две престъпления отделни престъпления по чл.143 ал.1, пр.3 НК предопределя необходимостта от приложение нормата на чл.23 ал.1 НК, като на подсъдимия В.К. се наложи едно общо най-тежко наказание измежду определените му.

При условията на чл.23 ал.1 НК решаващият съд обосновано е определил едно общо наказание в размер на три години „лишаване от свобода“ и не е приложил нормата на чл.24 НК.

Обосновано, с мотиви изцяло споделени от настоящият съд, решаващият съд е отложил изпълнението на общо определеното наказание на основание чл.66 ал.1 НК за срок от пет години. Съдът правилно е приложил института на условното осъждане, тъй като са налице предпоставките за това. Подсъдимият К. не е осъждан и наложеното му наказание не надвишава три години, а целите на чл.36 от НК могат да бъдат постигнати и без изолирането му от обществото в нарочно пенитенциарно заведение.

Въз основа на изложеното по-горе, въззивният съд намира, че постановената присъда следва да се измени в насоките, посочени и очертани по-горе.

Водим от горното, на основание чл.337 ал.1, т.2, пр.1 НПК вр.чл.334 т.3 НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, на основание чл.337 ал.1, т.2, пр.1 НПК вр.чл.334 т.3 НПК, присъда №260050 от 31.03.2021 година на Софийски градски съд, постановена по нохд №4023/2018 година по описа на съда, като преквалифицира престъплението, извършено от подсъдимия В. П. К., с установена самоличност, ЕГН ***** спрямо И. С. Б. като такова, извършено чрез злоупотреба с власт-престъпление по чл.143 ал.1 пр.3 НК.

ИЗМЕНЯ, на основание чл.337 ал.1, т.2, пр.1 НПК вр.чл.334 т.3 НПК, присъда №260050 от 31.03.2021 година на Софийски градски съд, постановена по нохд №4023/2018 година по описа на съда, като преквалифицира престъплението, извършено от подсъдимия В. П. К., с установена самоличност, ЕГН ***** спрямо Д. И. И. като такова, извършено чрез

злоупотреба с власт-престъпление по чл.143 ал.1 пр.3 НК.

Потвърждава присъдата в останалата обжалвана част.

В останалата част присъдата е влязла в сила.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано пред ВКС на РБ в 15 дн.срок от съобщението,че е изготвено по реда и начина, указани в чл.350 ал.2 и сл.от НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____